

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 10541 af 19/04/2022 (Gældende)

Udlændingenævnets afgørelse af 19. april 2022 – Sekundær bevægelighed – Carpenter-dommen og S-dommen

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: EU/2022/130

Udlændingenævnets afgørelse af 19. april 2022 – Sekundær bevægelighed – Carpenter-dommen og S-dommen

Udlændingenævnets afgørelse af 19. april 2022 – Sekundær bevægelighed – Carpenter-dommen og S-dommen

Udlændingenævnet stadfæstede i april 2022 SIRI's afgørelse om afslag vedrørende en statsborger fra Ukraine, som havde søgt om EU-opholdskort som familiemedlem til en dansk statsborger, der havde udøvet retten til fri bevægelighed i en anden medlemsstat

Sagens faktiske omstændigheder:

Ansøgeren var gift med en dansk statsborger, og indgav i juli 2019 ansøgning om opholdsret som familiemedlem til en dansk statsborger efter principperne i Carpenter-dommen og S-dommen. Det var til sagen oplyst bl.a., at ansøgeren havde en dansk virksomhed og anvendte cirka en tredjedel af sin arbejdstid på rejser i nabolande og EU. SIRI meddelte ansøgeren afslag i november 2019 med henvisning til, at den danske statsborger ikke havde dokumenteret at have leveret grænseoverskridende tjenesteydelser. I en anmodning om genoptagelse af SIRI's afgørelse blev det oplyst, at den danske statsborger var medejer af et polsk anpartsselskab, som beskæftigede sig med fragt og salg af svin i Polen, og derfor ofte deltog i rådgivnings- og forretningsmøder i Polen. SIRI genoptog sagen og meddelte i marts 2020 på ny ansøgeren afslag på opholdsret efter EU-retten.

Udlændingenævnets afgørelse:

”Udlændingenævnet fastholder SIRI's afgørelse fra marts 2020. Ansøgeren har derfor ikke ret til ophold i Danmark efter EU-retten.

Udlændingenævnet finder på baggrund af en samlet konkret og individuel vurdering af sagens oplysninger, at det ikke kan lægges til grund, at ansøgeren opfylder betingelserne for ret til ophold i Danmark som familiemedlem til den danske statsborger efter principperne i Carpenter-dommen og S-dommen.

For at principperne i Carpenter-dommen og S-dommen finder anvendelse, skal der dels være tale om levering af tjenesteydelser fra Danmark, og dels tale om forretningsrejser til øvrige medlemslande. Derudover skal familiesammenføring være nødvendig for at sikre, at en unionsborger ikke afskrækkes fra faktisk at udøve sine grundlæggende rettigheder i henhold til traktaten.

Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at det ikke kan lægges til grund, at den danske statsborger med den danske virksomhed og det polske selskab har leveret grænseoverskridende tjenesteydelser til andre medlemsstater og i den forbindelse regelmæssigt har foretaget forretningsrejser til andre medlemsstater i et omfang, som kan henføres til principperne i Carpenter-dommen og S-dommen.

Det er indgået i Udlændingenævnets vurdering, at der til sagen er fremsendt kopi af registreringsbevis fra september 2018 for den danske virksomhed, udskrifter fra www.virk.dk, hvoraf det fremgår, at en unavn-givet virksomhed i perioden fra januar 2013 til juni 2019 har foretaget diverse indberetninger vedrørende ”export”, og hvor størstedelen af indberetningerne har indberetningstype ”kombineret”, årsrapport for

2017 for den danske virksomhed, hvoraf det fremgår, at virksomhedens hovedaktivitet er handel med levende dyr og kød, og udskrift fra www.skat.dk, hvoraf det fremgår, at der for den danske virksomhed er indrettet moms i Danmark i perioden fra august 2015 til august 2018.

Udlændingenævnet finder imidlertid, at dette ikke kan føre til en ændret vurdering, idet det ikke af disse dokumenter fremgår, at den danske statsborger reelt har leveret grænseoverskridende tjenesteydelser eller foretaget forretningsrejser i andre medlemsstater, men alene at den danske virksomhed beskæftiger sig med handel med levende dyr og kød, og i den forbindelse har indberettet moms i Danmark.

Det er endvidere indgået i Udlændingenævnets vurdering, at der til sagen er fremsendt en oversættelse af et polsk dokument. Det fremgår af oversættelsen, at dokumentet er et notarial dokument fra juni 2013 vedrørende stiftelse af et anpartsselskab, hvor den danske statsborger og en anden person var anpartshaverne. Endvidere var vedlagt en årsrapport for perioden fra januar 2018 til december 2018 for en polsk virksomhed, der var omfattet af branchen ”Engroshandel med levende dyr”.

Udlændingenævnet finder imidlertid, at det ikke kan føre til en ændret vurdering, at den danske statsborger er medejer af en polsk virksomhed, der beskæftiger sig med engroshandel med levende dyr, idet der ikke er indsendt dokumentation for, i hvilket omfang den danske statsborger angiveligt har leveret grænseoverskridende tjenesteydelser, herunder for eksempel virksomhedsbeskrivelser, samarbejdsaftaler, projektbeskrivelser, medarbejderoversigter, stillingsbetegnelse, og kundeaftaler. Udlændingenævnet finder således, at alene det faktum, at den danske statsborger har etableret en virksomhed i en anden medlemsstat ikke medfører, at det kan lægges til grund, at den danske statsborger faktisk har leveret grænseoverskridende tjenesteydelser og foretaget forretningsrejser samt omfanget heraf.

Det kan endvidere ikke føre til en ændret vurdering, at der til sagen er indsendt 33 fakturaer fra polske hoteller i perioden fra januar 2018 til december 2018 faktureret til den polske virksomhed, og 41 kvitteringer fra tankstationer for perioden fra januar 2018 til december 2018. Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at det ikke fremgår af fakturaerne, hvem der har overnattet på de pågældende hoteller eller købt brændstof.

Uanset om det måtte lægges til grund, at alle fakturaerne vedrører dispositioner foretaget af den danske statsborger, finder Udlændingenævnet alligevel, at det ikke kan føre til en ændret vurdering. Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at flere af hotelfakturaerne vedrører sammenhængende dage, og således må kunne anses for at kunne henføres til samme forretningsrejser. Det må således antages, at såfremt det måtte lægges til grund, at alle fakturaerne vedrører dispositioner foretaget af den danske statsborger, så havde den danske statsborger i 2018 have foretaget 25 forretningsrejser, hvilket svarer til omtrent 2 forretningsrejser månedlig.

Det kan derudover ikke føre til en ændret vurdering, at det i forbindelse med ansøgningen er oplyst, at levering af tjenesteydelser i Danmark udgør 5 % af den danske statsborger erhvervsmæssige aktivitet, mens levering af tjenesteydelser til andre EU-lande udgør de resterende 95 % af den danske statsborgers erhvervsmæssige aktivitet, og at forretningsrejser i andre EU-lande udgør ca. en tredjedel af den danske statsborgers arbejdstid. Partsrepræsentanten har derudover oplyst, at den danske statsborger leverede grænseoverskridende tjenesteydelser, herunder fragt og salg af levende svin til bl.a. Polen, konsulentvirksomhed omkring opdræt af svin, at den danske statsborger ofte rejste til Polen og deltog i rådgivnings- og forretningsmøder, oplæg, og kvalitetsinspektioner, og at ca. 80 % af det polske selskabs omsætning omfatter selvstændig konsulenttydelser, hvor den danske statsborger er tilknyttet en stor leverandør i

Danmark som konsulent på dennes leveringer til Polen. Udlændingenævnet har herved lagt vægt på, at de nævnte oplysninger ikke er dokumenteret, jf. ovenstående afsnit.

Oplysningerne om, at SKAT har tilladt den danske statsborger brug af polsk registreret bil i Danmark kan ikke føre til en ændret vurdering, idet skatteretlige vurderinger ikke har betydning for Udlændingenævnets vurdering af, om den danske statsborger har leveret grænseoverskridende tjenesteydelser i et omfang, der gør, at principperne i Carpenter-dommen og S-dommen finder anvendelse.

Idet Udlændingenævnet finder, at den danske statsborgers arbejdsmæssige aktiviteter ikke opfylder de betingelser, der kan udledes af artikel 45 og 56 TEUF samt EU-Domstolens praksis, og den danske statsborger derfor ikke anses for hverken tjenesteyder eller arbejdstager omfattet af EU-retten, har Udlændingenævnet ikke taget stilling til, om de øvrige betingelser for ret til ophold efter principperne i Carpenter-dommen og S-dommen er opfyldt, herunder om familiesammenføringen er nødvendig for at sikre, at den danske statsborger faktisk kan udøve den grundlæggende frihed, som er sikret ved TEUF artikel 45 eller 56.

Udlændingenævnet bemærker i den forbindelse, at ansøgeren har opholdstilladelse i Danmark på baggrund af et andet retsgrundlag end EU-retten, hvorfor ansøgeren allerede har (lovligt) ophold og familieliv med den danske statsborger i Danmark, og som derfor ikke sætter hindringer for, at den danske statsborger ville kunne udøve sin ret til fri bevægelighed efter EU-retten.

Udlændingenævnet stadfæster på denne baggrund SIRI's afgørelse. ”

EU/2022/130